

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Mgr. Ing. J. S.**, bývajúceho v L., proti odporcovi **JUDr. A. F.**, advokátovi, so sídlom v K., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22 C 182/2004, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 2. júna 2014 č.k. 22 C 182/2004-265, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa návrhom z 21. septembra 2004 domáhal ochrany osobnosti a žiadal odporcovi uložiť povinnosť 1/ zdržať sa ďalšieho kriminalizovania jeho osoby a poškodzovania jeho dobrého mena, práva na česť a dôstojnosť, porušovania zásady prezumpcie nevinny a práva na „FAIR TRIAL“ v rozpore s čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd bezbrehým šírením uznesení vyšetrovateľa ÚJaKP Košice I vo veciach č.k. ČVS: OPR-99/OEK-K1-2004 a č.k. ČVS: ORP-100/OEK-K1-2004 z 3. marca 2004 a 19. mája 2004 pred tretími osobami a medzi podnikateľmi, 2/ na vlastné náklady v lehote do 10 dní od právoplatnosti rozsudku strpieť jeho opublikovanie v plnom znení aj s odôvodnením v časopise „Bulletin Slovenskej advokácie“, a to v troch po sebe idúcich vydaniach, 3/ zaplatiť navrhovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti.

Podaním doručeným súdu 11. marca 2005 (č.l. 53 spisu) navrhovateľ žiadal, aby súd pripustil rozšírenie žalobného návrhu a odporcovi uložil povinnosť zdržať a zásahov

označených v tomto podaní a uložil mu povinnosť navrhovateľovi zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 1 000 000 Sk.

Okresný súd Košice I uznesením z 21. decembra 2006 č.k. 22 C 182/2004-71 pripustil rozšírenie žalobného návrhu o povinnosť odporcu navrhovateľovi zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 1 000 000 Sk a uznesením z 2. júna 2014 č.k. 22 C 182/2004-265 vo zvyšnej časti návrhu navrhovateľa na rozšírenie žaloby zamietol s odôvodnením, že ide o také rozšírenie návrhu, ktoré nemá doposiaľ oporu vo vykonanom dokazovaní.

Uznesenie Okresného súdu Košice I z 2. júna 2014 č.k. 22 C 182/2004-265 napadol navrhovateľ dovolaním z dôvodu, že mu v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že súd doposiaľ nevykonal žiadne dôkazy, nevypočul svedkyňu L. R., nepripojil si trestný spis a ani konkurzný spis za účelom objektívneho zistenia skutkového stavu veci, odporcu nevyzval na predloženie dôkazu pravdy o ním šírených difamujúcich a expresívnych tvrdeniach na adresu navrhovateľa. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako nedôvodné „zamietnuť“. Súd správne posúdil skutkový a právny stav veci, správne vo veci rozhodol a uznesenie aj dostatočne odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolaním napadnuté uznesenie je spôsobilým predmetom tohto opravného prostriedku.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.)

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že dovolaním možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, teda len rozhodnutia, ktoré sú výsledkom preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu, ktorým môže byť krajský súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.), alebo Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Iné rozhodnutia krajských súdov alebo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie sú spôsobilými predmetmi dovolania. Z tohto dôvodu Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý

by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom v inštančnom postupe.

Občiansky súdny poriadok určuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky len na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích a proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho (§ 10a ods. 1, 2 O.s.p.). V predmetnej veci však o takéto rozhodnutie nejde, keď dovolanie nesmeruje proti takémuto rozhodnutiu.

Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že sa nejedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v inštančnom postupe, voči ktorému by bolo prípustné dovolanie. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na prejednanie predmetného dovolania tak chýba funkčná príslušnosť. Keďže chýbajúca funkčná príslušnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, dovolacie konanie bolo potrebné zastaviť (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. Odporcovi nebola priznaná náhrada trov tohto konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 2015

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková